

LĒMUMI

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2012. gada 10. februāris),

ar ko paredz noteikumus attiecībā uz valsts pārejas plāniem, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām

(izziņots ar dokumenta numuru C(2012) 612)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2012/115/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

1. pants

Sadedzināšanas iekārtas, ko iekļauj valsts pārejas plānos

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvu 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 41. panta b) punktu,

Atbilstoši šā lēmuma pielikuma 1. iedaļas sīki izstrādātajiem noteikumiem valsts pārejas plānos iekļauj tikai sadedzināšanas iekārtas kopumā, uz kurām attiecas Direktīvas 2010/75/ES III nodaļa, ievērojot Direktīvas 2010/75/ES 32. panta 1. punkta noteikumus un 29. pantā paredzētos apvienošanas noteikumus.

tā kā:

2. pants

Valsts pārejas plānu saturs

(1) Direktīvas 2010/75/ES 32. pantā paredzēts, ka dalībvalstis laikā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 30. jūnijam var izstrādāt un īstenot valsts pārejas plānu attiecībā uz noteiktām sadedzināšanas iekārtām un uz vienu vai vairākiem šādiem piesārņojumu veidiem: slāpekļa oksīdi, sēra dioksīds un putekļi. Attiecībā uz gāzturbīnām plānā ietver vienīgi slāpekļa oksīdu emisijas.

1. Katrā valsts pārejas plānā saskaņā ar šā lēmuma pielikuma 2. iedaļu iekļauj šādu informāciju:

(2) Valsts pārejas plānā iekļautās sadedzināšanas iekārtas var atbrīvot no Direktīvas 2010/75/ES 30. panta 2. punktā minēto emisiju robežvērtību ievērošanas attiecībā uz piesārņojošām vielām, uz kurām plāns attiecas, vai – attiecīgā gadījumā – no Direktīvas 2010/75/ES 31. pantā minēto sēra atdalīšanas pakāpes vērtību ievērošanas.

a) saraksts ar visām sadedzināšanas iekārtām, uz kurām plāns attiecas, tostarp visa atbilstīgā informācija par šo iekārtu tehniskajiem raksturlielumiem;

(3) Lai nodrošinātu Direktīvas 2010/75/ES 32. panta saskaņotību piemērošanu, jāpieņem īstenošanas noteikumi.

b) katras atsevišķās sadedzināšanas iekārtas aprēķinātā daļa 2016. un 2019. gada maksimālajās pieļaujamajās emisijās;

(4) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi ar Direktīvas 2010/75/ES 75. panta 1. punktu izveidotā komiteja,

c) tabula, kurā nosaka maksimālās pieļaujamās emisijas katram no piesārņotājiem, uz kuru plāns attiecas, 2016., 2017., 2018., 2019. gadam un 2020. gada pirmajam pusgadam;

d) informācija, kā šīs maksimālās pieļaujamās emisijas tika aprēķinātas.

Valsts pārejas plānos iekļauj arī šādu informāciju:

a) apraksts, kā tiks uzraudzīta plāna īstenošana un kā par to tiks ziņots Komisijai;

⁽¹⁾ OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.

b) saraksts ar pasākumiem, kas tiks veikti, lai nodrošinātu to, ka visas plānā ietvertās sadedzināšanas iekārtas vēlākais 2020. gada 1. jūlijā ievēro Direktīvas 2010/75/ES V pielikumā noteiktās attiecīgās emisiju robežvērtības.

2. Šā panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis izmanto šā lēmuma pielikuma A papildinājuma A.1. tabulas veidlapu.

Šā panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis izmanto šā lēmuma pielikuma B papildinājuma B.3. tabulas veidlapu.

3. pants

Maksimālo pieļaujamo emisiju noteikšana valsts pārejas plānos

1. Direktīvas 2010/75/ES 32. panta 3. punkta nolūkā maksimālās pieļaujamās emisijas aprēķina, izmantojot metodes, kas paredzētas šā lēmuma pielikuma 3. iedaļā.

2. Norādot attiecīgās emisiju robežvērtības un sēra atdalīšanas minimālās pakāpes, katras sadedzināšanas iekārtas aprēķināto daļu 2016. gada maksimālajās pieļaujamajās emisijās un kopējās 2016. gada maksimālās pieļaujamās emisijas, dalībvalstis izmanto šā lēmuma pielikuma B papildinājuma B.1. tabulas veidlapu.

Turpmāk minētajos gadījumos dalībvalstis veidlapas stabiņā "komentāri" sniedz papildu informāciju par aprēķinos izmantotajām emisiju robežvērtībām:

a) ja ir izmantotas emisiju robežvērtības, kas minētas šā lēmuma pielikuma C papildinājuma C.1. un C.2. tabulas piezīmēs;

b) ja iekārtas izmanto vairākus kurināmā veidus vai sastāv no vairākiem iekārtu veidiem.

3. Norādot attiecīgās emisiju robežvērtības un sēra atdalīšanas minimālās pakāpes, katras sadedzināšanas iekārtas aprēķināto daļu 2019. gada maksimālajās pieļaujamajās emisijās un kopējās 2019. gada maksimālās pieļaujamās emisijas, dalībvalstis izmanto šā lēmuma pielikuma B papildinājuma B.2. tabulas veidlapu.

Turpmāk minētajos gadījumos dalībvalstis veidlapas stabiņā "komentāri" sniedz papildu informāciju par aprēķinos izmantotajām emisiju robežvērtībām:

a) ja ir izmantotas emisiju robežvērtības, kas minētas šā lēmuma pielikuma D papildinājuma D.1. un D.2. tabulas piezīmēs;

b) ja iekārtas izmanto vairākus kurināmā veidus vai sastāv no vairākiem iekārtu veidiem.

4. pants

Valsts pārejas plānu īstenošana

Saskaņā ar Direktīvas 2010/75/ES 32. panta 5. punkta otro un trešo daļu dalībvalsts var īstenot valsts pārejas plānu tikai tad, ja Komisija to ir pieņēmusi.

5. pants

Turpmākas izmaiņas valsts pārejas plānā

1. Dalībvalstis izveido mehānismu, ar kuru tiek noteiktas svarīgas izmaiņas valsts pārejas plānā ietvertajās iekārtās, kas tādējādi var ietekmēt atbilstīgās maksimālās pieļaujamās emisijas.

2. Direktīvas 2010/75/ES 32. panta 6. punkta nolūkā dalībvalstis informē Komisiju par visām turpmākām izmaiņām plānā, kas var ietekmēt atbilstīgās maksimālās pieļaujamās emisijas, saskaņā ar šā lēmuma pielikuma 4. iedaļu.

6. pants

Atbilstības uzraudzība, trūkumu novēršana un ziņošana Komisijai

1. Direktīvas 2010/75/ES 32. panta 4. punkta nolūkā kompetentās iestādes veic slāpekļa oksīdu, sēra dioksīda un putekļu emisiju monitoringu katrā valsts pārejas plānā iekļautajā sadedzināšanas iekārtā, verificējot sadedzināšanas iekārtu operatoru monitoringa vai aprēķinu datus.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka slāpekļa oksīdu, sēra dioksīda un putekļu emisijas no katras valsts pārejas plānā iekļautās sadedzināšanas iekārtas nepārsniedz līmeni, kas vajadzīgs maksimālo pieļaujamo emisiju ievērošanai. Ja maksimālo pieļaujamo emisiju ievērošana ir apdraudēta, dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu to, ka emisijas pārsniedz maksimālo pieļaujamo līmeni.

3. Dalībvalstis, kas īsteno valsts pārejas plānu, katru gadu 12 mēnešu termiņā par visām plānā iekļautajām iekārtām ziņo Direktīvas 2010/75/ES 72. panta 3. punktā minētos datus, izdalot tos par katru iekārtu.

7. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2012. gada 10. februārī

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Janez POTOČNIK

PIELIKUMS

1. Sadedzināšanas iekārtas, kas jāiekļauj valsts pārejas plānā

Sadedzināšanas iekārtu daļas (piemēram, vienu vai vairākas atsevišķas sadedzināšanas iekārtas daļas, kurām ir kopīgs skurstenis ar citām daļām vai uz kurām attiecas Direktīvas 2010/75/ES 29. panta 2. punktā minētā situācija) neiekļauj valsts pārejas plānā ⁽¹⁾.

Direktīvas 2010/75/ES 32. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrā ievilkuma nolūkā sadedzināšanas iekārtas, uz kurām attiecas minētais noteikums, ietver arī iekārtas, ko nedarbina pārstrādes rūpnīcas operators, bet kuras atrodas pārstrādes rūpnīcā un kurās izmanto attiecīgajā apakšpunktā minēto kurināmo.

Sadedzināšanas iekārtas, uz kurām jebkurā valsts pārejas plāna piemērošanas brīdī attieksies Direktīvas 2010/75/ES IV nodaļas noteikumi par atkritumu sadedzināšanas iekārtām un atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtām, neiekļauj valsts pārejas plānā.

2. Informācija par sadedzināšanas iekārtām, kas jāiekļauj valsts pārejas plānā

Valsts pārejas plānā iekļauj sarakstu ar visām sadedzināšanas iekārtām, uz kurām plāns attiecas, un visu informāciju par šīm sadedzināšanas iekārtām, kas izmantota maksimālo pieļaujamo emisiju aprēķināšanai.

Par katru iekārtu iekļaujamā informācija attiecas uz kopējo nominālo ievadīto siltumjaudu, izmantoto kurināmo un katras sadedzināšanas iekārtas darbības raksturlielumiem valsts pārejas plāna īstenošanas laikā.

Par katru sadedzināšanas iekārtu, uz kuru valsts pārejas plāns attiecas, plānā iekļauj vismaz šādu informāciju:

- 1) sadedzināšanas iekārtas nosaukums un atrašanās vieta ⁽²⁾;
- 2) datums, kad sadedzināšanas iekārtai piešķirta pirmā atļauja;
- 3) datums, kad iesniegts pirmais sadedzināšanas iekārtas atļaujas pieteikums, un datums, kad sadedzināšanas iekārta pirmo reizi uzsākusi darbību;
- Piezīme.* Šī informācija jāsniedz tikai gadījumā, ja sadedzināšanas iekārtai pirmā atļauja piešķirta pēc 2002. gada 27. novembra, bet tā uzsākusi darbību ne vēlāk kā 2003. gada 27. novembrī.
- 4) jebkāda sadedzināšanas iekārtas kopējās nominālās ievadītās siltumjaudas palielināšanās vismaz par 50 MW, kas notikusi laikā no 2002. gada 27. novembra līdz 2010. gada 31. decembrim (norādot, par cik MW jauda palielinājusies) ⁽³⁾;
- 5) katras sadedzināšanas iekārtas kopējā nominālā ievadītā siltumjauda (MW) 2010. gada 31. decembrī;
- 6) katras sadedzināšanas iekārtas darbības stundu skaits gadā ⁽⁴⁾, norādot vidējo rādītāju 2001.–2010. gadā;

Piezīme. Šī informācija jāsniedz tikai gadījumā, ja īpašas emisiju robežvērtības sadedzināšanas iekārtām, kuras darbojas mazāk nekā 1 500 stundas gadā, izmanto, lai aprēķinātu sadedzināšanas iekārtas daļu maksimālajās pieļaujamajās emisijās.

- 7) piesārņotāji, par kuriem uz konkrēto sadedzināšanas iekārtu neattiecas valsts pārejas plāns (ja tādi ir) ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Tādu pašu noteikumu piemēro attiecībā uz Direktīvas 2010/75/ES 33., 34. un 35. pantu. Tādējādi uz sadedzināšanas iekārtas daļu nevar attiecināt 33., 34. vai 35. panta noteikumus, savukārt šīs iekārtas citu daļu vai citas daļas iekļautu valsts pārejas plānā.

⁽²⁾ Kā ziņots saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīvu 2001/80/EK par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām (OV L 309, 27.11.2001., 1. lpp.) sagatavotajos emisiju pārskatos.

⁽³⁾ Šī informācija vajadzīga, lai noteiktu attiecīgās emisiju robežvērtības 2016. gada 1. janvārī, kā paredzēts Direktīvas 2001/80/EK 10. pantā.

⁽⁴⁾ "Darbības stundas" ir stundās izteikts laiks, kurā sadedzināšanas iekārta pilnībā vai daļēji darbojas un izvada emisijas gaisā, izņemot iedarbināšanas un apturēšanas periodus.

⁽⁵⁾ Piemēram, valsts pārejas plāns var attiekties uz gāzturbīnām tikai par to NO_x emisijām. Valsts pārejas plāns var attiekties uz citām iekārtām par kādu no piesārņotājiem vai par dažiem piesārņotājiem, savukārt par citiem piesārņotājiem uz tām attiecas Direktīvas 2010/75/ES V pielikumā norādītās emisiju robežvērtības.

8) izmantotā kurināmā apjoms gadā (TJ gadā), norādot vidējo rādītāju 2001.–2010. gadā, sadalījumā pa sešiem kurināmā veidiem: akmeņogles, lignīts, biomasā, citi cietā kurināmā veidi, šķidrās kurināmās, gāzveida kurināmās (¹);

9) atgāzu caurplūdums gadā (Nm³ gadā), norādot vidējo rādītāju 2001.–2010. gadā (²);

1. piezīme. Ja sadedzināšanas iekārtā dedzina vairākus kurināmā veidus un/vai tā sastāv no vairākiem iekārtu veidiem, atgāzu caurplūduma rādītājs jāsniedz par katru kurināmā veidu un/vai sadedzināšanas iekārtas veidu atsevišķi (³).

2. piezīme. Ja atgāzu caurplūdumu aprēķina no izmantotā kurināmā apjoma (nevis pamatojoties uz faktiskā novēroto atgāzu plūsmu), jāpaziņo aprēķinā izmantotais koeficients (Nm³/GJ) (vai koeficienti vairāku kurināmā veidu vai vairāku sadedzināšanas iekārtas veidu gadījumā).

10) ar izmantoto vietējo cieto kurināmo (⁴) ievadītā sēra daudzums (tonnas S gadā), norādot vidējo rādītāju 2001.–2010. gadā.

Piezīme. Šī informācija jāsniedz tikai gadījumā, ja sadedzināšanas iekārtā izmanto vietējo cieto kurināmo un ja sēra atdalīšanas minimālo pakāpi izmanto, lai aprēķinātu sadedzināšanas iekārtas daļu maksimālajās pieļaujamajās sēra dioksīda emisijās (2016. gadam un/vai 2019. gadam).

Ja sadedzināšanas iekārtas, uz ko attiecas valsts pārejas plāns, ir gāzturbīnas vai gāzes dzinēji, to īpaši norāda valsts pārejas plānā.

3. Maksimālo pieļaujamo emisiju noteikšana

3.1. Metode, ar ko aprēķina atsevišķas sadedzināšanas iekārtas daļu maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2016. gadam un 2019. gadam

3.1.1. Vispārīgs gadījums

Lai noteiktu piesārņotājam piemērojamās maksimālās pieļaujamās emisijas 2016. gadam un 2019. gadam, katras sadedzināšanas iekārtas daļu, kas izteikta tonnās gadā (tpa), aprēķina, izmantojot šādu vienādojumu:

$$\text{Daļa maksimālajās pieļaujamajās emisijās (tpa)} = \text{atgāzu caurplūdums (Nm}^3\text{pa)} \times \text{ERV (mg/Nm}^3\text{)} \times 1,0 \times 10^{-9}$$

kur:

— “atgāzu caurplūdums” ir atgāzu tilpuma caurplūdums, kas izteikts kubikmetros gadā (Nm³pa) un aprēķināts kā vidējais rādītājs 2001.–2010. gadā. To izsaka pie standarta temperatūras (273 K) un spiediena (101,3 kPa), pie attiecīga atsaucē skābekļa satura (proti, tāda paša, kas izmantots emisiju robežvērtībai (ERV)) un pēc korekcijas, ar ko ņem vērā ūdens tvaika saturu,

— “ERV” ir attiecīgā emisiju robežvērtība konkrētajam piesārņotājam, kas izteikta mg/Nm³, pieņemot, ka skābekļa saturs atgāzēs pēc tilpuma ir 6 % cietajam kurināmajam, 3 % šķidrajam un gāzveida kurināmajam (sadedzināšanas iekārtām, kas nav gāzturbīnas vai gāzes dzinēji) un 15 % gāzturbīnām un gāzes dzinējiem.

Sīkāka informācija par to, kā jānosaka emisiju robežvērtības, lai aprēķinātu maksimālās pieļaujamās emisijas 2016. gadam un 2019. gadam, izklāstīta 3.2. un 3.3. iedaļā.

3.1.2. Īpašs gadījums iekārtām, kurās dedzina vairākus kurināmā veidus un/vai kuras sastāv no vairākiem iekārtu veidiem

3.1.1. iedaļā minēto vienādojumu nevar izmantot sadedzināšanas iekārtām, kurās 2001.–2010. gadā dedzināti vairāki kurināmā veidi (vienlaicīgi vai dažādā laikā) vai kuras sastāv no vairākiem iekārtu veidiem.

(¹) Attiecībā uz sadedzināšanas iekārtām, kurās jebkurā brīdī 2001.–2010. gadā veikta atkritumu līdzsadedzināšana (izņemot atkritumus, kas saskaņā ar definīciju Direktīvas 2010/75/ES 3. panta 31. punkta b) apakšpunktā ir “biomasā” un uz kurām tādejādi attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 4. decembra Direktīva 2000/76/EK par atkritumu sadedzināšanu (OV L 332, 28.12.2000., 91. lpp.)), minētajā laikposmā sadedzināto atkritumu apjomu šajā punktā neiekļauj.

(²) Sk. šā pielikuma 3.1.1. iedaļu, kurā norādīti piemērojamie atsaucē nosacījumi.

(³) Sk. šā pielikuma 3.1.2. iedaļu.

(⁴) “Vietējais cietais kurināmais” ir dabiski radies cietais kurināmais, ko izmanto tādā sadedzināšanas iekārtā, kura īpaši paredzēta šim kurināmajam, un ko iegūst uz vietas.

Lai aprēķinātu šādu sadedzināšanas iekārtu daļu maksimālajās pieļaujamajās emisijās, jāpiemēro dažādas emisiju robežvērtības un/vai atsaucēs nosacījumi. Tāpēc izmanto šādu metodi:

$$\text{Daļa maksimālajās pieļaujamajās emisijās (tpa)} = \Sigma [\text{atgāzu caurplūdums (Nm}^3\text{pa)} \times \text{ERV (mg/Nm}^3\text{)} \times 1,0 \times 10^{-9}]$$

Šis vienādojums nozīmē, ka katra 2001.–2010. gadā izmantotā kurināmā veida vidējo atgāzu apjomu gadā (Nm³ gadā) reizina ar attiecīgo emisiju robežvērtību (kas atbilst visas sadedzināšanas iekārtas kopējai nominālajai ievadītajai siltumjaudai). Pēc tam summē šo reizinājumu rezultātus visiem izmantotajiem kurināmā veidiem.

Jānodrošina, ka atgāzu apjoma un emisiju robežvērtības reizinājumu izsaka pie viena un tā paša atsaucēs skābekļa satura visiem kurināmā veidiem.

Tādu pašu pieeju piemēro gadījumos, ja 2001.–2010. gadā, ņemot vērā Direktīvas 2010/75/ES 29. panta 1. un 2. punktu, vienu sadedzināšanas iekārtu veidoja dažādu iekārtu veidu apvienojums. Piemēram:

- viena vai vairākas gāzturbīnas apvienojumā ar vienu vai vairākiem citiem sadedzināšanas iekārtu veidiem,
- viens vai vairāki gāzes dzinēji apvienojumā ar vienu vai vairākiem citiem sadedzināšanas iekārtu veidiem.

3.1.3. Sēra atdalīšanas minimālā pakāpe (MDR)

3.1.1. iedaļā minēto vienādojumu nevar izmantot sadedzināšanas iekārtām, kurās dedzina vietējo cieto kurināmo ⁽¹⁾ un kuras šā kurināmā īpašību dēļ nespēj nodrošināt atbilstību attiecīgajām emisiju robežvērtībām, kas sēra dioksīdam noteiktas Direktīvā 2010/75/ES.

Lai aprēķinātu šādu iekārtu daļu sēra dioksīda maksimālajās pieļaujamajās emisijās, var izmantot attiecīgās sēra atdalīšanas minimālās pakāpes ⁽²⁾, nevis sēra dioksīda emisiju robežvērtības.

Šādā gadījumā sadedzināšanas iekārtas daļu sēra dioksīda maksimālajās pieļaujamajās emisijās, kas izteikta tonnās gadā (tpa), aprēķina, izmantojot šādu vienādojumu:

$$\text{Daļa SO}_2 \text{ maksimālajās pieļaujamajās emisijās (tpa)} = \text{ievadītais sērs (tpa)} \times (1 - (\text{MDR}/100)) \times 2$$

kur:

- “ievadītais sērs” ir sēra (S) daudzums gadā sadedzināšanas iekārtā izmantotajā vietējā cietajā kurināmajā, kas izteikts tonnās gadā (tpa) un aprēķināts kā vidējais rādītājs 2001.–2010. gadā,
- “MDR” ir attiecīgā sēra atdalīšanas minimālā pakāpe, kas izteikta procentos.

Sīkāka informācija par to, kā jānosaka attiecīgā sēra atdalīšanas minimālā pakāpe, lai aprēķinātu sēra dioksīda maksimālās pieļaujamās emisijas 2016. gadam un 2019. gadam, izklāstīta 3.2. un 3.3. iedaļā.

3.2. Attiecīgās emisiju robežvērtības un sēra atdalīšanas minimālās pakāpes, lai aprēķinātu maksimālās pieļaujamās emisijas 2016. gadam

Saskaņā ar Direktīvas 2010/75/ES 32. panta 3. punktu maksimālās pieļaujamās emisijas 2016. gadam aprēķina, pamatojoties uz attiecīgajām emisiju robežvērtībām, kas noteiktas Direktīvas 2001/80/EK III līdz VII pielikumā, vai – attiecīgā gadījumā – pamatojoties uz Direktīvas 2001/80/EK III pielikumā noteiktajām sēra atdalīšanas minimālajām pakāpēm. Tāpēc maksimālās pieļaujamās emisijas 2016. gadam aprēķina, pamatojoties uz attiecīgajām emisiju robežvērtībām un MDR, kas konkrētai sadedzināšanas iekārtai būtu piemērojamas 2016. gada 1. janvārī saskaņā ar Direktīvu 2001/80/EK, ņemot vērā turpmāk norādītos noteikumus ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Tas attiecas uz sadedzināšanas iekārtām, kurās vietējais cietais kurināmais dedzināts 2001.–2010. gadā.

⁽²⁾ “Sēra atdalīšanas pakāpe” ir noteiktā laika posmā no sadedzināšanas iekārtas atmosfērā neizvadītā sēra daudzuma attiecība pret sēra daudzumu cietajā kurināmajā, kas tajā pašā laika posmā ievests sadedzināšanas iekārtas telpās un izmantots iekārtā.

⁽³⁾ Attiecīgās emisiju robežvērtības maksimālo pieļaujamo emisiju aprēķināšanai neietekmē iekārtas iekļaušana emisiju samazināšanas valsts plānā saskaņā ar Direktīvas 2001/80/EK 4. panta 6. punktu.

Emisiju robežvērtības un MDR nosaka, pamatojoties uz visas sadedzināšanas iekārtas kopējo nominālo ievadīto siltumjaudu 2010. gada 31. decembrī, izmantoto kurināmā veidu vai veidiem un darbības stundu skaitu gadā, norādot vidējo rādītāju 2001.–2010. gadā. Ja no 2002. gada 27. novembra līdz 2010. gada 31. decembrim notikusi sadedzināšanas iekārtas jaudas palielināšanās vismaz par 50 MW, piemēro Direktīvas 2001/80/EK 10. pantā noteiktos attiecīgo emisiju robežvērtību aprēķināšanas noteikumus.

Visām valsts pārejas plānā iekļautajām gāzturbīnām slāpekļa oksīdu attiecīgā emisiju robežvērtība ir tāda, kā noteikts Direktīvas 2001/80/EK VI pielikuma B daļā, neatkarīgi no Direktīvas 2001/80/EK 2. panta 7. punkta j) apakšpunkta.

Tā kā Direktīvā 2001/80/EK nav noteiktas emisiju robežvērtības gāzes dzinējiem, slāpekļa oksīdu attiecīgā emisiju robežvērtība ir tāda, kā noteikts Direktīvas 2010/75/ES V pielikuma 1. daļā.

Sadedzināšanas iekārtām, kurās 2001.–2010. gadā izmantoti dažādi kurināmā veidi, attiecīgās emisiju robežvērtības norāda katram konkrētajam kurināmajam. 3.1.2. iedaļā izklāstīta informācija par metodi, kas izmantojama, lai aprēķinātu katras šādas iekārtas daļu maksimālajās pieļaujamajās emisijās.

Direktīvā 2001/80/EK dažām sadedzināšanas iekārtām, kuras darbojas mazāk nekā 1 500 stundu (kārtējo piecu gadu vidējais rādītājs), atļauts ievērot mazāk stingras emisiju robežvērtības. Tās var izmantot, lai aprēķinātu atsevišķas iekārtas daļu maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2016. gadam, tikai tad, ja iekārtas vidējais darbības stundu skaits 2001.–2010. gadā ir mazāk nekā 1 500 stundu gadā.

Pārskats par attiecīgajām emisiju robežvērtībām, kas noteiktas Direktīvas 2001/80/EK III līdz VII pielikumā, un par MDR, kas noteiktas Direktīvas 2001/80/EK III pielikumā, sniegts šā pielikuma C papildinājuma C.1., C.2. un C.3. tabulā ⁽¹⁾.

3.3. Attiecīgās emisiju robežvērtības un sēra atdalīšanas minimālās pakāpes, lai aprēķinātu maksimālās pieļaujamās emisijas 2019. gadam

Saskaņā ar Direktīvas 2010/75/ES 32. panta 3. punktu maksimālās pieļaujamās emisijas 2019. gadam aprēķina, pamatojoties uz attiecīgajām emisiju robežvērtībām, kas noteiktas Direktīvas 2010/75/ES V pielikuma 1. daļā, vai – attiecīgā gadījumā – pamatojoties uz Direktīvas 2010/75/ES V pielikuma 5. daļā noteiktajām sēra atdalīšanas pakāpēm. Tāpēc maksimālās pieļaujamās emisijas 2019. gadam aprēķina, pamatojoties uz attiecīgajām emisiju robežvērtībām un MDR, kas konkrētai sadedzināšanas iekārtai būtu piemērojamas 2019. gada 1. janvārī saskaņā ar Direktīvu 2010/75/ES.

Emisiju robežvērtības un MDR nosaka, pamatojoties uz visas sadedzināšanas iekārtas kopējo nominālo ievadīto siltumjaudu 2010. gada 31. decembrī, izmantoto kurināmā veidu vai veidiem un darbības stundu skaitu gadā, norādot vidējo rādītāju 2001.–2010. gadā.

Pārskats par attiecīgajām emisiju robežvērtībām, kas noteiktas Direktīvas 2010/75/ES V pielikuma 1. daļā, un par attiecīgajām MDR, kas noteiktas Direktīvas 2010/75/ES V pielikuma 5. daļā, sniegts šā pielikuma D papildinājuma D.1., D.2. un D.3. tabulā

Sadedzināšanas iekārtām, kurās 2001.–2010. gadā izmantoti dažādi kurināmā veidi, attiecīgās emisiju robežvērtības norāda katram konkrētajam kurināmajam. 3.1.2. iedaļā izklāstīta informācija par metodi, kas izmantojama, lai aprēķinātu katras šādas iekārtas daļu maksimālajās pieļaujamajās emisijās.

Direktīvā 2010/75/ES dažām sadedzināšanas iekārtām, kuras darbojas mazāk nekā 1 500 stundu (kārtējo piecu gadu vidējais rādītājs), atļauts ievērot mazāk stingras emisiju robežvērtības. Tās var izmantot, lai aprēķinātu iekārtas daļu maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2019. gadam, tikai tad, ja iekārtas vidējais darbības stundu skaits 2001.–2010. gadā ir mazāk nekā 1 500 stundu gadā.

3.4. Maksimālo pieļaujamo emisiju aprēķināšana

3.4.1. Maksimālo pieļaujamo emisiju aprēķināšana 2016. un 2019. gadam

Kopējās maksimālās pieļaujamās emisijas 2016. un 2019. gadam katram piesārņotājam nosaka, summējot visu atsevišķo iekārtu daļas maksimālajās pieļaujamajās emisijās:

$$\text{maksimums}_{2016} \text{ (tpa)} = \Sigma [\text{atsevišķas iekārtas daļa maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2016}]$$

$$\text{maksimums}_{2019} \text{ (tpa)} = \Sigma [\text{atsevišķas iekārtas daļa maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2019}]$$

⁽¹⁾ Šis pārskats nav izsmelošs. It sevišķi tas neietver situācijas, kad laikā no 2002. gada 27. novembra līdz 2010. gada 31. decembrim notikusi sadedzināšanas iekārtas jaudas palielināšanās vismaz par 50 MW, un šādā gadījumā ir būtiskas arī emisiju robežvērtības, kas norādītas Direktīvas 2001/80/EK III līdz VII pielikuma B daļā (Direktīvas 2001/80/EK 10. panta piemērošana).

3.4.2. Maksimālo pieļaujamo emisiju aprēķināšana 2017., 2018. un 2020. gadam

Maksimālās pieļaujamās emisijas 2017. gadam (*maksimums2017*) aprēķina, izmantojot šādu vienādojumu:

$$maksimums2017 = maksimums2016 - \frac{(maksimums2016 - maksimums2019)}{3}$$

Maksimālās pieļaujamās emisijas 2018. gadam (*maksimums2018*) aprēķina, izmantojot šādu vienādojumu:

$$maksimums2018 = maksimums2016 - \frac{2 * (maksimums2016 - maksimums2019)}{3}$$

Maksimālās pieļaujamās emisijas 2020. gada pirmajam pusgadam (*maksimums2020*) ir puse no maksimālajām pieļaujamajām emisijām 2019. gadam:

$$maksimums2020 = \frac{maksimums2019}{2}$$

4. Valsts pārejas plānu turpmākas izmaiņas

Dalībvalstis sniedz Komisijai vismaz šādu informāciju:

- a) sadedzināšanas iekārtas, kas izvēlas ierobežota lietošanas laika atkāpi saskaņā ar Direktīvas 2010/75/ES 33. pantu;

Piezīme. Lai gan dalībvalstis paziņo Komisijai savus valsts pārejas plānus vēlākais 2013. gada 1. janvārī, operatoriem atvēlēts laiks līdz 2014. gada 1. janvārim, lai paziņotu kompetentajai iestādei, vai tie grasās izvēlēties ierobežota lietošanas laika atkāpi. Tāpēc sadedzināšanas iekārta sākotnēji var tikt iekļauta Komisijai iesniegtajā valsts pārejas plānā, pirms tai piešķirta ierobežota lietošanas laika atkāpe. Sadedzināšanas iekārta jāizslēdz no valsts pārejas plāna, kad sadedzināšanas iekārtas operators paziņojis kompetentajai iestādei par lēmumu izvēlēties ierobežota lietošanas laika atkāpi. Katras sadedzināšanas iekārtas, uz kuru attiektos Direktīvas 2010/75/ES 33. pants, daļa piemērojamajās maksimālajās pieļaujamajās emisijās pēc tam jāatskaita no maksimālajām pieļaujamajām emisijām, kas aprēķinātas jaunākajā pieņemtajā valsts pārejas plāna redakcijā (vai, ja šāds plāns nav pieņemts, no emisijām, kas aprēķinātas Komisijai iesniegtā valsts pārejas plāna jaunākajā redakcijā).

- b) sadedzināšanas iekārtas, kas ir slēgtas (proti, tās iekārtas, kas pilnībā izbeigušas darbību) vai kuru kopējā nominālā ievadītā siltumjauda kļuvusi mazāka par 50 MW;

- c) sadedzināšanas iekārtas, kas pēc 2015. gada 31. decembra uzsāks atkritumu līdzsadedzināšanu un uz kurām tāpēc attieksies Direktīvas 2010/75/ES IV nodaļa.

Piezīme. Kā minēts Direktīvas 2010/75/ES 32. panta 3. punktā, ja valsts pārejas plānā iekļautā iekārta ir slēgta vai tā vairs nav Direktīvas 2010/75/ES III nodaļas darbības jomā, tas nepalielina atlikušo valsts pārejas plānā iekļauto iekārtu kopējās gada emisijas.

Direktīvas 2010/75/ES 32. panta 6. punkta nolūkā dalībvalstīm nav pienākuma paziņot Komisijai turpmāk norādīto informāciju, jo attiecīgās izmaiņas nedrīkst ietekmēt piemērojamās maksimālās pieļaujamās emisijas:

- kopējās nominālās ievadītās siltumjaudas samazināšanās vai palielināšanās pēc 2010. gada 31. decembra (ja tā nav samazināšanās mazāk nekā līdz 50 MW),
- gada darbības stundu skaita samazināšanās vai palielināšanās pēc 2010. gada,
- kurināmā izmantošanas (veida, daudzuma) izmaiņas, kas notiek pēc 2010. gada (kas nav pāreja uz atkritumu sadedzināšanu, jo tad iekārta būtu uzskatāma par atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtu un tāpēc izslēdzama no valsts pārejas plāna).

Par izmaiņām, kas skar iekārtas nosaukumu (piemēram, operatoru nomainīšanās dēļ), ziņo emisiju pārskatos, kurus dalībvalstis sniedz saskaņā ar šā lēmuma 6. panta 3. punktu un Direktīvas 2010/75/ES 72. panta 3. punktu.

A papildinājums

A.1. tabula

Valsts pārejas plānā iekļaujamā sadedzināšanas iekārtu saraksta veidlapa

A	B	C	D				E	F	G	H
Numurs	Iekārtas nosaukums	Iekārtas atrašanās vieta (adrese)	Datums, kad iesniegts pirmais sadedzināšanas iekārtas atļaujas pieteikums, un datums, kad sadedzināšanas iekārta pirmo reizi uzsākusi darbību	VAI Datums, kad sadedzināšanas iekārtai piešķirta pirmā atļauja	Jebkāda sadedzināšanas iekārtas kopējās nominālās ievadītās siltumjaudas palielināšanās vismaz par 50 MW, kas notikusi laikā no 2002. gada 27. novembra līdz 2010. gada 31. decembrim (kopējais palielinājums MW)		Kopējā nominālā ievadītā siltumjauda 31.12.2010. (MW)	Darbības stundu skaits gadā (vidēji 2001.–2010. g.)	Piesārņotājs(-i) (SO ₂ , NO _x , putekļi), par ko valsts pārejas plāns uz iekārtu NEATTIECAS	

A	I	J						K	L	M
Numurs	Norādīt, vai iekārta ir gāzturbīna vai gāzes dzinējs	Izmantotā kurināmā apjoms gadā (vidēji 2001.–2010. g.) (TJ gadā)						Vidējais atgāzu caurplūdums gadā (vidēji 2001.–2010. g.) (Nm ³ /g)	S daudzums gadā izmantotajā vietējā cietajā kurināmajā, kas lietots sadedzināšanas iekārtā (vidēji 2001.–2010. g.) (tpa)	Konversijas koeficients(-i), ko izmanto gadījumā, ja atgāzu caurplūdums aprēķināts no izmantotā kurināmā apjoma (pa kurināmā veidiem) (Nm ³ /GJ)
		akmeņogles	lignīts	biomasa	citi cietā kurināmā veidi	šķidrāis kurināmais	gāzveida kurināmais			

B papildinājums

B.1. tabula

Veidlapa maksimālo pieļaujamo emisiju aprēķināšanai 2016. gadam

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
Numurs	Nosaukums	Atsauces skābekļa saturs (%)	Attiecīgā SO ₂ ERV (mg/Nm ³)	Attiecīgā sēra atdalīšanas pakāpe (vajadzības gadījumā)	Iekārtas daļa SO ₂ maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2016. gadam (tpa)	Attiecīgā NO _x ERV (mg/Nm ³)	Iekārtas daļa NO _x maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2016. gadam (tpa)	Attiecīgā putekļu ERV (mg/Nm ³)	Iekārtas daļa putekļu maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2016. gadam (tpa)	Piezīmes
(informācija par atsevišķām iekārtām)										
SUMMA					KOPĒJĀS SO ₂ MAKSIMĀLĀS PIEĻAUJAMĀS EMISIJAS		KOPĒJĀS NO _x MAKSIMĀLĀS PIEĻAUJAMĀS EMISIJAS		KOPĒJĀS putekļu MAKSIMĀLĀS PIEĻAUJAMĀS EMISIJAS	

B.2. tabula

Veidlapa maksimālo pieļaujamo emisiju aprēķināšanai 2019. gadam

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
Numurs	Nosaukums	Atsauces skābekļa saturs (%)	Attiecīgā SO ₂ ERV (mg/Nm ³)	Attiecīgā sēra atdalīšanas pakāpe (vajadzības gadījumā)	Iekārtas daļa SO ₂ maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2019. gadam (tpa)	Attiecīgā NO _x ERV (mg/Nm ³)	Iekārtas daļa NO _x maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2019. gadam (tpa)	Attiecīgā putekļu ERV (mg/Nm ³)	Iekārtas daļa putekļu maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2019. gadam (tpa)	Piezīmes
(informācija par atsevišķām iekārtām)										
SUMMA					KOPĒJĀS SO ₂ MAKSIMĀLĀS PIEĻAUJAMĀS EMISIJAS		KOPĒJĀS NO _x MAKSIMĀLĀS PIEĻAUJAMĀS EMISIJAS		KOPĒJĀS putekļu MAKSIMĀLĀS PIEĻAUJAMĀS EMISIJAS	

B.3. tabula

Pārskats par maksimālajām pieļaujamajām emisijām*(tonnas gadā)*

	2016	2017	2018	2019	2020 (1. janvāris – 30. jūnijs)
SO ₂					
NO _x					
Putekļi					

C papildinājums

C.1. tabula

Emisiju robežvērtības tādu sadedzināšanas iekārtu, kas nav gāzturbīnas vai gāzes dzinēji, atsevišķās daļas aprēķināšanai maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2016. gadam

Piesārņotājs	Kurināmā tips	ERV (mg/Nm ³)			
		50–100 MW	> 100–300 MW	> 300–500 MW	> 500 MW
SO ₂	Ciets	2 000	2 000 līdz 400 (lineāra skala) (1. piezīme)		400
	Šķidr	1 700		1 700 līdz 400 (lineāra skala)	400
	Gāzveida	35 vispārīgi 5 sašķidrinātajai gāzei 800 koksa krāšņu gāzei un domnu gāzei			
NO _x (6. piezīme)	Cieti (2. piezīme)	600			200 (3. piezīme)
	Šķidri	450			400
	Gāzveida	300			200
Putekļi	Cieti	100			50 (4. piezīme)
	Šķidri	50 (5. piezīme)			
	Gāzveida	5 vispārīgi 10 domnu gāzei 50 tēraudrūpniecības gāzēm, kuras var izmantot citur			

Atsauces skābekļa saturs ir 6 % cietajam kurināmajam un 3 % šķidrajam un gāzveida kurināmajam.

Piezīmes

- 800 mg/Nm³ iekārtām, kuru nominālā ievadītā siltumjauka ir 400 MW vai lielāka un kuras darbojas ne ilgāk kā 1 500 stundu gadā.
- 1 200 mg/Nm³ iekārtām, kuras 12 mēnešu laikposmā, kas beidzas 2001. gada 1. janvārī, darbojās un turpina darboties, izmantojot cieto kurināmo, kurā gaistošo vielu saturs ir < 10 %.
- 450 mg/Nm³ iekārtām, kuras darbojas ne ilgāk kā 1 500 stundu gadā.
- 100 mg/Nm³ iekārtām, kuru sākotnējā būvatļauja vai gadījumos, kad šāda kārtība nav noteikta, sākotnējā darbības atļauja piešķirta pirms 1987. gada 1. jūlija un kurās dedzina cieto kurināmo ar siltuma saturu līdz 5 800 kJ/kg, mitruma saturu > 45 % masas, mitruma un pelnu kopējo saturu > 60 % masas un kalcija oksīda saturu > 10 %.
- 100 mg/Nm³ iekārtām, kuru nominālā ievadītā siltumjauka ir mazāka par 500 MW un kurās dedzina šķidro kurināmo ar pelnu saturu > 0,06 %.
- Iekārtām, kas atrodas Francijas aizjūras departamentos, Azoru salās, Madeirā vai Kanāriju salās, piemēro šādas ERV: cietais kurināmais vispārīgi – 650 mg/Nm³; cietais kurināmais, kurā gaistošo vielu saturs ir < 10 %, – 1 300 mg/Nm³; šķidrāis kurināmais – 450 mg/Nm³; gāzveida kurināmais – 350 mg/Nm³.

C.2. tabula

Emisiju robežvērtības gāzturbīnu un gāzes dzinēju atsevišķās daļas aprēķināšanai NO_x maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2016. gadam

	NO _x ERV (mg/Nm ³)
Gāzes dzinēji, kuros dedzina gāzveida kurināmo	100
Gāzturbīnas (tostarp CCGT), kurās dedzina šādu kurināmo:	
Dabāsgāze (1. piezīme)	50 (2. un 3. piezīme)
Gāzveida kurināmais (izņemot dabāsgāzi)	120
Vieglie un vidējie destilāti	120

Atsauces skābekļa saturs ir 15 %.

Piezīmes

1. Dabā sastopamais metāns, kas satur līdz 20 % (pēc tilpuma) inerto komponentu un citu sastāvdaļu.
2. 75 mg/Nm³ šādos gadījumos (kur gāzturbīnas lietderības koeficientu nosaka, darbinot ar ISO noteiktajiem bāzes slodzes nosacījumiem):
 - gāzturbīnām, kuras izmanto kombinētajās siltuma un elektroenerģijas ražošanas sistēmās, kuru kopējais lietderības koeficients ir virs 75 %,
 - gāzturbīnām, kuras izmanto kombinētajās siltuma un elektroenerģijas ražošanas sistēmās, kuru gada vidējais elektriskās lietderības koeficients ir virs 55 %,
 - mehāniskās piedziņas gāzturbīnām.
3. Viencikla gāzturbīnām, kas neatbilst nevienai 2. piezīmē minētajai kategorijai, bet kuru lietderības koeficients ir augstāks par 35 % (darbinot ar ISO noteiktajiem bāzes slodzes nosacījumiem), ERV ir $50 \times \eta/35$, kur η ir procentos izteikts gāzturbīnas lietderības koeficients (darbinot ar ISO noteiktajiem bāzes slodzes nosacījumiem).

C.3. tabula

Sēra atdalīšanas minimālās pakāpes, ko izmanto, lai aprēķinātu tādu sadedzināšanas iekārtu, kurās dedzina vietējo cieto kurināmo un kuras šā kurināmā īpašību dēļ nespēj nodrošināt atbilstību SO₂ emisiju robežvērtībām, kas minētas Direktīvas 2010/75/ES 30. panta 2. un 3. punktā, atsevišķo daļu SO₂ maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2016. gadam

Kopējā nominālā ievadītā siltumjauka	Sēra atdalīšanas minimālā pakāpe
50–100 MW	60 %
> 100–300 MW	75 %
> 300–500 MW	90 %
> 500 MW	94 % vispārīgi 92 % iekārtām, kurās noslēgts līgums par dūmgāzu attīrīšanai no sēra paredzēta aprīkojuma vai kalķa iepūšanas aprīkojuma uzstādīšanu un attiecīgie montāžas darbi sākti pirms 2001. gada 1. janvāra

D papildinājums

D.1. tabula

Emisiju robežvērtības tādu sadedzināšanas iekārtu, kas nav gāzturbīnas vai gāzes dzinēji, atsevišķās daļas aprēķināšanai maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2019. gadam

Piesārņotājs	Kurināmā tips	ERV (mg/Nm ³)			
		50–100 MW	> 100–300 MW	> 300–500 MW	> 500 MW
SO ₂	Akmeņogles, lignīts un citi cietā kurināmā veidi (1. piezīme)	400	250	200	
	Biomasa (1. piezīme)	200			
	Kūdra (1. piezīme)	300		200	
	Šķidrās kurināmais	350 (2. piezīme)	250 (2. piezīme)	200 (3. piezīme)	
	Gāzveida kurināmais	35 vispārīgi 5 sašķidrinātajai gāzei 400 koksa krāšņu gāzēm ar mazu siltumietilpību 200 domnu gāzēm ar mazu siltumietilpību			
NO _x	Akmeņogles, lignīts un citi cietā kurināmā veidi	300 (4. un 5. piezīme)	200 (5. piezīme)		200 (6. piezīme)
	Biomasa un kūdra	300 (5. piezīme)	250 (5. piezīme)	200 (5. piezīme)	200 (6. piezīme)
	Šķidrās kurināmais	450	200 (5. un 7. piezīme)	150 (5. un 7. piezīme)	150 (3. piezīme)
	Dabaszgāze (8. piezīme)	100			
	Citas gāzes	300			200
Putekļi	Akmeņogles, lignīts un citi cietā kurināmā veidi	30	25	20	
	Biomasa un kūdra	30	20		
	Šķidrās kurināmais	30	25	20	
	Gāzveida kurināmais	5 vispārīgi 10 domnu gāzei 30 tēraudrūpniecības gāzēm, kuras var izmantot citur			

Atsauces skābekļa saturs ir 6 % cietajam kurināmajam un 3 % šķidrajam un gāzveida kurināmajam.

Piezīmes

- 800 mg/Nm³ iekārtām, kuras darbojas ne ilgāk kā 1 500 darbības stundu gadā.
- 850 mg/Nm³ iekārtām, kuras darbojas ne ilgāk kā 1 500 darbības stundu gadā.
- 400 mg/Nm³ iekārtām, kuras darbojas ne ilgāk kā 1 500 darbības stundus gadā.
- 450 mg/Nm³ lignīta pulvera sadedzināšanai.
- 450 mg/Nm³ iekārtām, kuras darbojas ne ilgāk kā 1 500 darbības stundu gadā.

6. 450 mg/Nm³ iekārtām, kurām atļauja piešķirta pirms 1987. gada 1. jūlija un kuras darbojas ne ilgāk kā 1 500 darbības stundu gadā.
7. 450 mg/Nm³ iekārtām ķīmiskās ierīcēs, kurās kā nekomerciālu kurināmo savām vajadzībām izmanto šķidrus ražošanas atlikumus.
8. Dabā sastopamais metāns, kas satur līdz 20 % (pēc tilpuma) inerto komponentu un citu sastāvdaļu.

D.2. tabula

Emisiju robežvērtības gāzturbīnu un gāzes dzinēju atsevišķās daļas aprēķināšanai NO_x maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2019. gadam

	NO _x ERV (mg/Nm ³)
Gāzes dzinēji, kuros dedzina gāzveida kurināmo	100
Gāzturbīnas (tostarp CCGT), kurās dedzina šādu kurināmo:	
Dabasgāze (1. piezīme)	50 (2., 3. un 4. piezīme)
Gāzveida kurināmais (izņemot dabasgāzi)	120 (5. piezīme)
Vieglie un vidējie destilāti	90 (5. piezīme)

Atsauces skābekļa saturs ir 15 %.

Piezīmes

1. Dabasgāze ir dabā sastopamais metāns, kas satur līdz 20 % (pēc tilpuma) inerto komponentu un citu sastāvdaļu.
2. 75 mg/Nm³ šādos gadījumos (kur gāzturbīnas lietderības koeficientu nosaka, darbinot ar ISO noteiktajiem bāzes slodzes nosacījumiem):
 - gāzturbīnām, kuras izmanto kombinētajās siltuma un elektroenerģijas ražošanas sistēmās, kuru kopējais lietderības koeficients ir virs 75 %,
 - gāzturbīnām, kuras izmanto kombinētajās siltuma un elektroenerģijas ražošanas sistēmās, kuru gada vidējais elektriskās lietderības koeficients ir virs 55 %,
 - mehāniskās piedziņas gāzturbīnām.
3. Viencikla gāzturbīnām, kas neatbilst nevienai 2. piezīmē minētajai kategorijai, bet kuru lietderības koeficients ir augstāks par 35 % (darbinot ar ISO noteiktajiem bāzes slodzes nosacījumiem), ERV ir $50 \times \eta/35$, kur η ir procentos izteikts gāzturbīnas lietderības koeficients (darbinot ar ISO noteiktajiem bāzes slodzes nosacījumiem).
4. 150 mg/Nm³ iekārtām, kuras darbojas ne ilgāk kā 1 500 darbības stundu gadā.
5. 200 mg/Nm³ iekārtām, kuras darbojas ne ilgāk kā 1 500 darbības stundu gadā.

D.3. tabula

Sēra atdalīšanas minimālās pakāpes, ko izmanto, lai aprēķinātu tādu sadedzināšanas iekārtu, kurās dedzina vietējo cieto kurināmo un kuras šā kurināmā īpašību dēļ nespēj nodrošināt atbilstību SO₂ emisiju robežvērtībām, kas minētas Direktīvas 2010/75/ES 30. panta 2. un 3. punktā, atsevišķo daļu SO₂ maksimālajās pieļaujamajās emisijās 2019. gadam

Kopējā nominālā ievadītā siltumjauda	Sēra atdalīšanas minimālā pakāpe
50–100 MW	80 %
> 100–300 MW	90 %
> 300 MW	96 % vispārīgi 95 % iekārtām, kurās dedzina degslānekli